

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy ve věci

žalobce: **G. O. L., IČO X**
sídlem L. 1, S. 5, T. B. C., T. S., S., 4013 B., M. r.
zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Chlaněm
sídlem Točitá 1964/34, 140 00 Praha 4

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 00 Praha 4

**o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2016, č. j. 27930-2/2016-900000-304-4,
ve věci propadnutí vybraných výrobků,**

takto:

I. Rozhodnutí Generálního ředitelství cel ze dne 27. 7. 2016, č. j. 27930-2/2016-900000-304.4, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku, jejíž výše bude určena samostatným rozhodnutím, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Jiřího Chlaně, advokáta se sídlem Točitá 1964/34, Praha 4.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 7. 2016, č. j. 27930-2/2016-900000-304-4, kterým bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Celního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 10. 12. 2015, č. j. 85303/2015-580000-12.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch..

Tímto rozhodnutím bylo rozhodnuto podle ustanovení § 42d odst. 1 písm. b) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních (dále jen „zákon o spotřebních daních“), o zabránění vybraných výrobků, a to 31 500 litrů minerálního oleje obchodního názvu CLEANSOLV, zajištěného při dopravě dne 20. 5. 2015. Žalovaný rozhodnutí změnil s tím, že namísto jejich zabránění rozhodl podle ustanovení § 42d odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních o jejich propadnutí, ve zbytku rozhodnutí celního úřadu potvrdil.

2. Žalobce s rozhodnutím nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za nezákonné a namítá, že:

a. celní úřad ukončil celní řízení rozhodnutím o zabránění vybraného výrobku z důvodu absence údaje o výši spotřební daně celkem. Tento požadavek považuje žalobce za formalistický a účelový, zejména v situaci, kdy se spotřební daň v případě dopravy s mezinárodním prvkem nepřiznává a nehradí. Výše daňové povinnosti celkem tudíž nebyla žalobcem uvedena z důvodu, že žádná daňová povinnost v tomto případě nevznikla. Evropské směrnice ani nařízení navíc nikde neuvádějí požadavek na stanovení výše spotřební daně celkem u vybraného výrobku pod kódem nomenklatury KN 27101991 v rámci kontroly tranzitní země EU, a proto žalovaného výklad zákona o spotřebních daních a aplikace sankce propadnutí vybraného výrobku není dle žalobce eurokomformní;

b. řízení, které rozhodnutí o zabránění předcházelo, bylo zmatečné. Celní úřad teprve v odůvodnění svého rozhodnutí o zabránění věci vytýkal pochybení žalobce v podobě chybějícího údaje o spotřební dani celkem. V rámci místního šetření, ani v odůvodnění rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků ze dne 21. 5. 2015, č. j. 33414-7/2015-580000-6, žádný takový nedostatek správní orgán nenamítal. Správní orgány teprve v rámci finálního rozhodnutí uvedly, že již v době kontroly neměl být předložen žádný doklad, který by obsahoval výši spotřební daně celkem. Dle žalobce není možné, aby žalovaný až ve finálním rozhodnutí o propadnutí vybraného výrobku odkazoval na formální vadu, takový postup je v rozporu s ustanovením § 6 odst. 2 daňového řádu;

c. žalovaný ve svém rozhodnutí ohledně povinnosti deklarace výše spotřební daně na str. 11 uvedl, že *celní úřad akceptuje za předpokladu, že údajem dokladu bude i údaj o vlastním daňově nezatíženém účelu použití minerálních olejů v pozitivním či negativním smyslu (...) anebo alespoň takový účel bude kontrolovaná osoba tvrdit s tím, že „Po přezkoumání těchto dokladů odvolací orgán konstatuje, že na žádném z těchto dokladů nebyl uveden žádný údaj o vlastním daňově nezatíženém použití minerálních olejů (vybraných výrobků CLEANSOLV) v pozitivním či negativním smyslu (...)“*. Pokud správní orgány odůvodňují možnost zhojení pochybení o neuvedení výše spotřební daně tímto, tedy z předložených dokladů, pak má k takovým dokladům, získaným jak v rámci místního šetření, tak i v průběhu řízení, také objektivně přihlédnout. Již při místním šetření bylo z dokumentů CMR č. 571/2015, dokumentu Dispatch Note 571/2015 a tzv. ZIN karty, zjištěno, že byl jako vybraný výrobek převážen a zajištěn těžký mazací minerální olej „CLEANSOLV“ se zařazením kódu nomenklatury 27101991, jehož účelem je ochrana před korozí, a že tento není daňově zatížen. To bylo potvrzeno v průběhu řízení z rozboru vzorku vybraného výrobku, tak i ze stanovisek dalších účastníků řízení. Správní orgány v řízení neměly žádné pochybnosti o zařazení vybraného výrobku. V průběhu řízení byla osvědčena doprava předmětného

vybraného výrobku s mezinárodním prvkem a nedaňový účel použití vybraného výrobku, který není energetickým produktem dle směrnic z roku 2003 a 2008, žalobce tak má za to, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Při jednání soudu v souvislosti s touto argumentací namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí, pokud správní orgány tyto dokumenty bez dalšího odmítly s tím, že z nich požadované nelze prokázat;

d. v rozhodnutí absentuje bližší specifikace skutkové podstaty, na jejímž základě došlo k zabránění věci. V rozhodnutí je pouze obecný odkaz na ustanovení § 42 odst. 1 zákona o spotřebních daních, aniž by bylo blíže uvedeno konkrétní písmeno, ukazující na konkrétní skutkovou podstatu. Celní úřad přitom zaměňoval skutkovou podstatu ustanovení § 42 odst. 1 písm. a) a b) zákona o spotřebních daních, když zaměňoval absenci údaje dle ustanovení § 5 zákona o spotřebních daních a „nesprávnost“ či nepravdivost takového údaje;

3. Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Má za to, že napadené rozhodnutí netrpí nezákonností. Dle žalovaného byly naplněny všechny zákonné předpoklady pro jeho vydání podle ustanovení § 42d zákona o spotřebních daních, když byl znám vlastník minerálních olejů a zároveň nebylo rozhodnuto o uvolnění zajištěných vybraných výrobků, když v této souvislosti byl naplněn i požadavek na druh zabraného výrobku. Žalobce naplnění žádné z uvedených podmínek nespornuje. Na uvedeném nemůže ničeho změnit ani nyní žalobcem opakovaně předestřená tvrzení o relevanci dokladů, které zajištěné a propadnuté vybrané výrobky doprovázely při jejich dopravě z Polska do Chorvatska, respektive, že nebyly naplněny podmínky pro vydání rozhodnutí podle ustanovení § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních. Stejně tak je neopodstatněná námitka, že zajištěné zboží bylo zabráněno jen z důvodu absence údaje o celkové výši spotřební daně. Tyto námitky by mohly být relevantní jedině v řízení o zajištění vybraných výrobků, nikoliv v navazujícím řízení o jejich zabránění. Ze strany správních orgánů nedošlo k vyložení ustanovení § 42d zákona o spotřebních daních v rozporu s článkem 11 Listiny. K námitce d) žalovaný uvádí, že v odůvodnění rozhodnutí je jednoznačně uvedeno, že byly naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních, když dopravu vybraného zboží nedoprovázel doklad uvedený v ustanovení § 5 zákona o spotřebních daních, obsahující povinné údaje obsažené v tomto ustanovení. Zjištěný skutkový stav nelze subsumovat pod ustanovení § 42 odst. 1 písm. c) zákona o spotřebních daních, když tato skutková podstata nedopadá na projednávaný případ, jelikož údaj, který není v dokladu uveden, nemůže být ani nepravdivý, ani nesprávný. V řízení byl skutkový stav zjištěn dostatečně, zejména bylo bez pochybností zjištěno, že žádný z předložených dokladů neobsahoval náležitosti dokladu podle ustanovení § 5 odst. 2, 3 a 4 zákona o spotřebních daních. Celní úřad se ve svém odůvodnění zabýval i otázkou pravdivosti či věrohodnosti předložené dokumentace, avšak dospěl k závěru, že postačujícím důvodem pro propadnutí vybraného výrobku je nezhojitelná absence údaje o celkové výši spotřební daně, tedy nezhojitelná absence předepsaných dokladů. Nebylo tedy účelné se dále zabývat posuzováním věrohodnosti či pravdivosti předložené dokumentace. K argumentaci žalobce, že nebyla výše spotřební daně uvedena celkem proto, že mu žádná daňová povinnost nevznikla, žalovaný uvádí, že s touto námitkou se již vypořádal na straně 8 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Uvedený údaj byl údajem povinným, a pokud na dokumentu absentoval, nebylo možné jej považovat za doklad ve smyslu ustanovení § 5 zákona o spotřebních daních. Byly tak naplněny podmínky pro zajištění vybraných výrobků z důvodu předvídaného

v ustanovení § 42 odst. 1 písm. b), a k jejich následnému zabránění ve smyslu ustanovení § 42d odst. 1 písm. a) zákona o spotřebních daních. Zároveň znovu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Afs 147/2014, kdy tento považuje za zcela příslušný na projednávanou situaci. K námitce ohledně výkladu Směrnice Rady a Nařízení pak žalovaný odkazuje na stranu 5 až 8 odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se s touto řádně vypořádal.

4. Při jednání soudu se žalovaný k námitce žalobce týkající se nepřezkoumatelného odmítnutí daňových dokladů vyjádřil tak, že již v prvostupňovém rozhodnutí se celní úřad na str. 6 věnuje nedaňovému účelu použití výrobků a žalovaný se náležitostmi předložené dokumentace zabývá na str. 8. Z ničeho nevyplynula výše spotřební daně celkem, ani nedaňový účel použití výrobků. Na dokladech bylo obecně deklarováno, že předmětné výrobky mohou být použity k nedaňovému účelu, ale tyto dokumenty nejsou průkazné ve vztahu ke konkrétnímu zboží.
5. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 20. 5. 2015 zastavila hlídka celního úřadu jízdní soupravu za účelem kontroly dopravy dopravovaných výrobků podle zákona o spotřebních daních. Z protokolu o místním šetření vyplývá, že řidič dopravní soupravy uvedl, že dopravuje minerální oleje CLEANSOLV, KN 27101991, v množství 26380 kg, které byly naloženy dne 20. 5. 2015 v Polsku, Chorzów a měly být složeny v místě Krapina v Chorvatsku – pro příjemce LORD. K vybraným výrobkům na výzvu předložil Mezinárodní nákladní list CMR č. 571/2015 ze dne 20. 5. 2015, Dodací list č. 571/2015 a Laboratorní zprávu Lab/2629/2015 ze dne 20. 5. 2015. V mezinárodním nákladním listu pak není vyplněn bod 20, týkající se přiznání spotřební daně.
6. Rozhodnutím Celního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 21. 5. 2015, č. j. 33414-7/2015-580000-6, bylo rozhodnuto o zajištění těchto výrobků, a to dle ustanovení § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že byly zjištěny rozpory v předložených dokladech, a to že předložené doklady neobsahovaly veškeré náležitosti podle ustanovení § 5 zákona o spotřebních daních. Z předložených dokladů doprovázejících minerální oleje nelze identifikovat vlastníka oleje přepravované hmoty a rovněž nelze ověřit druh přepravované hmoty. Z následně provedených zkoušek odebraných vzorků bylo zjištěno, že tyto prostředky jsou na bázi minerálního oleje (případně oleje z živočišných nerostů). Zkoušky prokázaly, že se jedná o těžký mazací olej. Dne 16. 2. 2016 byl účastníkovi T. vrácen dopravní prostředek.
7. Následně se dostavil dne 9. 6. 2015 na celní úřad zástupce společnosti MIRADO, výrobce CLEANSOLV, Ing. A. G., který uvedl, že 100% výroby MIRADO kupuje společnost GCI OILS a pro GCI OILS vykonává logistické služby společnost LORD. Vybrané zboží pak mělo být uloženo ve skladu v zóně Žutnica. Dále uvedl, že vybrané zboží představuje antikorozní přípravek při opravách lodí. V rámci vyjádření k výzvě celního úřadu společnost LORD dne 27. 5. 2015 písemně uvedla, že s uvedenými výrobky nemá nic společného a s ostatními účastníky nikdy nejednala. Následně přišly celnímu úřadu e-maily bez zaručeného elektronického podpisu z emailů vedenými pod doménami yahoo.com a gmail.com, který měl zaslat pan R. a Ing. G., obsah těchto e-mailů se zcela rozcházel s údaji uvedenými zástupci společnosti LORD. Celní úřad následně výzvou vyzval, aby se společnost LORD vyjádřila k těmto rozporům a tato ve svém podání ze dne 13. 7. 2015 zopakovala, že se zajištěnými výrobky nemá nic společného, dále uvedla, že společnost v Žutnici nemá žádný sklad. Teprve v podání ze dne 8. 10. 2015 společnost LORD uvedla, že případ má na starosti její slovenská pobočka, o čemž nevěděla.

8. Rozhodnutím Celního úřadu pro Olomoucký kraj ze dne 10. 12. 2015, č. j. 85303/2015-580000-12 bylo rozhodnuto o zabrání vybraných výrobků podle ustanovení § 42d odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že zajištěné vybrané výrobky nebyly při dopravě fyzicky doprovázeny dokladem podle § 5 zákona o spotřebních daních. Žádný z předložených dokladů totiž přinejmenším neobsahoval povinnou náležitost, kterou musí mít každý doklad podle § 5 odst. 2, 3, nebo 4 zákona, tj. výši spotřební daně celkem. Jelikož tyto doklady jsou definovány svým obsahem, znamená absence některého z povinných údajů, že nejde o doklad v daném smyslu. Celní úřad tak má za prokázané, že vybrané výrobky byly dopravovány bez předepsaného dokladu podle § 5 zákona o spotřebních daních. Žádný z žalobcem předložených dokladů přitom nebyl vydán s úmyslem, aby sloužil zároveň jako doklad podle ustanovení § 5 zákona o spotřebních daních. Uvedený postup pak nepovažuje za formalistický, když poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 Afs 147/2014. Nadto celní úřad upozornil na nesrovnalosti ve vyjádřeních jednotlivých účastníků řízení, nevěrohodnost dokladů provázejících zásilku, včetně údaje o místu určení. Těmito nejasnostmi se však již celní úřad nezabýval, protože jako dostačující důvod pro zabrání vybraných výrobků považoval právě chybějící doklady podle § 5 zákona o spotřebních daních.
9. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 13. 1. 2016 odvolání, o němž bylo rozhodnuto, jak uvedeno v odst. 1 tohoto rozsudku. V odvolání uplatněné námitky se pak prakticky shodují s námitkami žalobními. Žalovaný ve svém odůvodnění uvedl, že důvodem zabrání vybraných výrobků byl chybějící doklad ve smyslu ustanovení § 5 zákona o spotřebních daních, když v případě absentujícího povinné náležitosti, týkající se údaje o výši spotřební daně celkem. Dle odvolacího orgánu absentuje-li na dokladu tento údaj, nebo je-li deklarovaná výše spotřební daně jako nulová, celní úřad doklad akceptuje za předpokladu, že obsahem dokladu bude i údaj o vlastním daňovém nezatíženém účelu použití minerálních olejů v pozitivním či negativním smyslu. Údaj o vlastním daňovém nezatíženém účelu použití minerálních olejů absentoval a ani řidič vozu takový účel netvrdil. Předložená dokumentace tak neobsahovala povinné náležitosti a nelze přisvědčit žalobci, že v dané situaci údaje o celkové výši spotřební daně nemusely být uváděny. Pokud se pak správní orgán zabýval otázkou pravdivosti či věrohodnosti předložených dokladů a dospěl k závěru, že v případě výrobků je dána nezhojitelná vada nedostatku dokumentů podle § 5 zákona o spotřebních daních, nemusel se již blíže těmito nesrovnalostmi dále zabývat. Tvrzený účel užití minerálních olejů pak nebyl ze strany žalobce doložen ani v řízení o zajištění vybraných výrobků, resp. v řízení navazujícím, když z předložených dokladů žádné takové skutečnosti nevyplývají. Dle žalovaného jsou důvody zabrání věci totožné jako důvody jejich zajištění. Žalovaný má postaveno najisto, že s vybranými výrobky bylo nakládáno způsobem uvedeným v ustanovení § 42 odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních, neboť tyto výrobky byly dopravovány bez dokladu dle ustanovení § 5 zákona o spotřebních daních, pročez dle ustanovení § 42d odst. 1 písm. b) zákona o spotřebních daních pro nesplnění podmínek dle ustanovení § 42c odst. 1 písm. a) bylo rozhodnuto o jejich zabrání. Žalovaný pak neměl žádný prostor pro správní uvážení, když nebylo v řízení prokázano, že s výrobky bylo nakládáno způsobem uvedeným v ustanovení § 42 odst. 1 zákona o spotřebních daních.
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 s. ř. s.).

11. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou c) žalobce, týkající se námitky nepřezkoumatelnosti rozhodnutí z důvodu odmítnutí dokladů žalobce bez dalšího, které dle jeho názoru prokazovaly nedaňový účel použití předmětných vybraných výrobků. Přezkoumatelností rozhodnutí se musí soud zabývat přednostně, neboť pouze přezkoumatelné rozhodnutí je zpravidla způsobilé být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností a vad řízení.
12. Krajský soud na základě obsahu spisu a žalobou napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného trpí vnitřní rozporností. Tuto vnitřní rozpornost krajský soud spatřuje v tom, že žalovaný na jednu stranu tvrdí, že *postačujícím důvodem pro propadnutí vybraných výrobků je nezhojitelná absence předepsaných dokladů* (str. 9 rozhodnutí žalovaného), následně však v témže odstavci svého rozhodnutí uvádí, že žalobce spolu se společností MIRADO svůj *obecně tvrzený nedaňový účel použití předmětných vybraných výrobků CLEANSOLV (použití jako antikorozní přípravek při opravách lodí) nepodložili v řízení o zajištění vybraných výrobků CLEANSOLV, resp. v navazujícím řízení o zajištěných vybraných výrobcích CLEANSOLV takovým důkazem, který by jejich tvrzení o nedaňovém účelu použití vybraných výrobků CLEANSOLV prokazoval*. Žalovaný tedy na jednu stranu tvrdí nezhojitelnost absence údaje na daňovém dokladu dle ustanovení § 5 zákona o spotřebních daních, s nímž žalobce dopravoval vybrané výrobky, na druhou stranu však v rozhodnutí zároveň připouští možnou zhojitelnost této vady za situace, pokud by žalobce v řízení navazujícím na řízení o zajištění vybraných výrobků, což je řízení, v němž bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, prokázal nedaňový účel použití vybraných výrobků. Navíc žalovaný v tomto smyslu činí dále závěr, že žalobce své důkazní břemeno v tomto směru neusnesl. Nadto tento závěr činí žalovaný bez jakéhokoli srozumitelného a přezkoumatelného odůvodnění, neboť v rozhodnutí dále uvádí, že: „...*takovým důkazem dle odvolacího orgánu nejsou CMR č. 571/2015, dodací list č. 571/2015, laboratorní zpráva Lab/2629/2015 a ZIN karta a ani Celně technickou laboratoří provedený rozbor vzorků vybraných výrobků CLEANSOLV a stanovisko CÚ k sazebnímu zařazení zboží (vzorků vybraných výrobků CLEANSOLV), na které poukazoval odvolatel III., protože z nich žádným způsobem neplyne nedaňový účel použití vybraných výrobků CLEANSOLV*“. Z toho, co žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, není zřejmé, z jakých důvodů byly tyto žalobcem předložené důkazy nedostatečné, když obecný závěr, že *z nich žádným způsobem neplyne nedaňový účel použití vybraných výrobků CLEANSOLV*, tedy pouhé konstatování neunesení důkazního břemene, je nedostatečný. Je nepochybné, že povinnost daňového tvrzení a povinnost své tvrzení prokázat nese žalobce, a je na správních orgánech, aby tyto důkazy v rámci zásady volného hodnocení důkazů zhodnotily, avšak správní orgány musí žalobcem předložené důkazy zhodnotit přezkoumatelným způsobem. Z odůvodnění žalovaného musí být zřejmé, proč konkrétní žalobcem předložené důkazy nedaňový účel vybraných výrobků neprokazují, neboť jen takové rozhodnutí je jasné a přesvědčivé nejen pro správní orgány, ale i pro účastníky řízení a ostatní osoby, které se případně s rozhodnutím seznámí (obdobně např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 1. 2007, čj. 19 Cad 88/2006-7). Rozhodnutí žalovaného však tyto požadavky nesplňuje.
13. Krajský soud tak shledal nepřezkoumatelnost daného rozhodnutí spočívající v jeho nesrozumitelnosti, resp. vnitřní rozpornosti, a rozhodnutí žalovaného zrušil podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení je nutné, aby správní orgány jednoznačně vymezily, zda se v daném případě jednalo o vadu dokladu, který měl dopravu vybraných

výrobků doprovázet, v řízení o propadnutí vybraných výrobků zhojitelnou či nezhojitelnou, a pokud učiní závěr o vadě zhojitelné, je nutné provést hodnocení důkazů přezkoumatelným způsobem, tedy aby bylo z odůvodnění rozhodnutí žalovaného zřejmé, proč žalobcem předložené doklady neprokazují závěr o nedaňovém účelu použití předmětných vybraných výrobků.

14. S ohledem na závěr o vnitřní rozpornosti rozhodnutí žalovaného se krajský soud už nezabýval dalšími námitkami žalobce, neboť takový závěr mu znemožňuje přezkoumání rozhodnutí z hlediska dalších žalobcem tvrzených vad.
15. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení plně procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení, které budou vyčísleny samostatným rozhodnutím.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Olomouc 29. března 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu